

Εμπρός! 28.5.1989

Ενα άτιπλο ποίημα του Μαντελοτάμ

Αϋπνία, Ομηρος. Τεντωμένα τα πανιά.
Τον κατάλογο των καραβιών διάβασα ως τη μέση:
Τούτη η μακριά ουρά, τούτο το τρένο γερανών
που πέρασε κάποτε πάνω απ' την Ελλάδα...

Όπως το «νι» που σχηματίζει σμάρι γερανών σε ξένα
σύνορα -

θεικός αφρός στις κεφαλές των βασιλιάδων -
πλέγετε για πού; Με δίχως την Ελένη,
η Τροία τι θά 'ταν για σας, άντρες Αχαισί;

Κι η θάλασσα κι ο Ομηρος - όλα κινούνται απ' την αγάπη.
Ποιος θα μ' ακούσει; Ο Ομηρος σιωπά,
μαγεμένη, όλο βουίζει η Μαύρη Θάλασσα
και με βρόντο βαρύ πλησιάζει το προσκέφαλό μου

1915

Από τη συλλογή «Εκατό χρόνια ρωσικής ποίησης»